

حمایت سازمان محیط زیست از طرح انتقال آب خلیج فارس

سازمان حفاظت محیط زیست می‌گوید که ارزیابی اثرات زیست‌محیطی انتقال آب خلیج فارس چند سال گذشته به تصویب رسیده بود همچنین با وجود چالش‌هایی که بر سر انتقال آب بین حوضه‌ای وجود دارد، معاون محیط زیست انسانی این سازمان می‌گوید که ما از طرح‌هایی مانند انتقال آب خلیج فارس حمایت می‌کنیم چراکه برای اینگونه پروژه‌ها برنامه‌های مشخصی تدوین شده است و می‌دانیم که چه میزان آب و با چه شرایطی باید انتقال پیدا کند تا خسارت‌های زیست محیطی به حداقل برسد.

به گزارش سایت خبری پرسون، در حالی طی روزهای اخیر مرحله نخست طرح انتقال آب خلیج فارس به فلات مرکزی کشور افتتاح شد که اینگونه پروژه‌ها همواره با انتقادات زیادی همراه هستند چراکه به گفته بسیاری از کارشناسان راهکارهای ساده‌تری برای تامین آب در فلات مرکزی کشور - از جمله اصلاح شیوه آبیاری در بخش کشاورزی - وجود دارد.

از سوی دیگر بسیاری بر این باورند که انتقال آب مشکلی را حل نمی‌کند و حتی آثار سوء و جبران ناپذیری بر مبادا انتقال آب دارد. طی سال گذشته در بحبوحه موافقت سازمان محیط زیست با انتقال آب دریای خزر عباس کشاورز - معاون وزیر جهاد کشاورزی وقت - در نشست‌های اظهار کرده بود که در سال‌های ۹۰ و ۹۱ می‌خواستند که آب دریای خزر را به دریاچه ارومیه منتقل کنند. همزمان نشست‌هایی با انجمن علوم آبیاری آمریکا برگزار شد و در این نشست‌ها متخصصان این حوزه گفتند که ۲۰ سال است متوجه شده‌ایم که انتقال آب بین حوضه‌ای بزرگترین اشتباه ما بود.

ارزیابی اثرات زیست محیطی پروژه انتقال آب خلیج فارس ۷ سال پیش به تصویب رسیده بود

آنچه که برخی از متخصصان محیط زیست را درمورد انتقال آب خلیج فارس نگران کرده است تخلیه پساب شور در محیط دریا، تخریب دریا برای جانمایی لوله‌های انتقال آب و در نتیجه تهدید اکوسیستم و موجودات زنده دریا است. این نگرانی‌ها در حالی مطرح می‌شود که سازمان حفاظت محیط زیست می‌گوید که ارزیابی زیست‌محیطی این پروژه به تایید رسیده است. حمید جلالوندی - مدیرکل دفتر ارزیابی اثرات زیست محیطی سازمان حفاظت محیط زیست - در گفت و گو با ایسنا می‌گوید: ارزیابی اثرات زیست محیطی این پروژه طی سال ۹۲ نهایی شده و به تصویب رسیده بود.

او در ادامه با اشاره به اینکه برای پروژه‌های انتقال آب، فاکتورهایی در محیط آبی و در محیط خشکی برای ما مهم است که باید رعایت شود، تصریح می‌کند: مسیر عبور لوله‌های انتقال آب، محل احداث ایستگاه‌های پمپاژ و رعایت حریم مناطق حفاظت شده از جمله این فاکتورها است که ادارات کل محیط زیست در استان‌ها باید روی این موارد نظارت دقیق و کافی داشته باشند.

انتقال آب خلیج فارس صرفاً برای شرب نیست

هرچند همواره تاکید وزارت نیرو در پروژه‌های انتقال آب، تامین آب شرب در مناطق خشک کشور است اما انتقال آب خلیج فارس قرار نیست که صرفاً برای تامین آب شرب باشد و مصارف صنعتی را هدف قرار گرفته است. مسعود تجربی - معاون محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست در گفت و گو با ایسنا در این باره توضیح می‌دهد: سیاست سازمان محیط زیست این است که اگر انتقال آب از منطقه‌ای صورت می‌گیرد صرفاً باید به مصرف شرب برسد اما دولت چند پروژه محدود انتقال آب از خلیج فارس و دریای عمان را تعریف کرده است که به مصارف غیر از تامین آب شرب می‌رسد و در بخش‌هایی از جمله صنعت و کشاورزی مصرف می‌شود. هدف از این کار نیز جلوگیری از فشار بیش از حد بر منابع آب زیرزمینی در فلات مرکزی است.

تاکید ما بر انتقال صنایع آب‌بر به کنار دریاها است

او ادامه می‌دهد: تاکید ما بر این است که به جای انتقال آب به فلات مرکزی ایران، صنایع آب‌بر کشور را در کنار دریاها تاسیس کنیم تا تخریب‌های کمتری به محیط زیست تحمیل شود البته ما از طرح‌هایی مانند انتقال آب خلیج فارس حمایت می‌کنیم، چراکه برای اینگونه پروژه‌ها با همکاری وزارت نیرو برنامه‌های مشخصی تدوین شده است و می‌دانیم که چه میزان آب و با چه شرایطی باید انتقال پیدا کند که خسارت‌های زیست محیطی به حداقل برسد. از سوی دیگر می‌توان روی این پروژه‌ها نظارت دقیقی داشت.

نمی‌توانیم با پروژه انتقال آب خلیج فارس مخالفت کنیم

تجربشی در پایان با بیان اینکه هر پروژه عمرانی آثار سوء زیست محیطی خود را دارد، تصریح می‌کند: گزارش‌های ارزیابی به ما نشان می‌دهد که چگونه باید این آثار را به حداقل رساند و فعالیت‌های خود را متناسب با ظرفیت‌های موجود انجام دهیم. برای مثال ما نباید در اصفهان که مشکل کم‌آبی دارد کارخانه ذوب‌آهن تاسیس می‌کردیم. از این رو لازم بود که بسیاری از این سیاست‌گذاری‌ها طی ۵۰ سال اخیر مورد توجه قرار می‌گرفت اما اکنون وزارت نیرو - به‌عنوان مسئول تامین آب کشور - می‌گوید که برای استقرار جمعیت در یک نقطه نیاز به انتقال آب است. به همین دلیل ما نیز نمی‌توانیم مخالفت کنیم بلکه فقط می‌توانیم الزامات زیست محیطی را در این پروژه‌ها لحاظ کنیم.

درحالی این روزها پروژه‌های متعدد انتقال آب از دریای خزر و خلیج فارس گرفته تا رودخانه کارون مجوز می‌گیرند که کارشناسان بسیاری نگران تبعات اجرای اینگونه پروژه‌ها هستند و تاکید می‌کنند در کشور ما سالانه حداقل ۱۵ میلیارد متر مکعب آب در بخش کشاورزی قابل صرفه‌جویی است و به جای صرف هزینه‌های کلان برای انتقال آب و آسیب به محیط‌زیست می‌توان آبیاری قطره‌ای را در زمین‌های کشاورزی اجرا کرد. ازسویی دیگر اقلیم‌شناسان همواره تاکید می‌کنند که اقلیم ایران در آینده خشک‌تر و بارش‌ها در منطقه کمتر می‌شود و از این‌رو باید با این اقلیم خشک سازگاری پیدا کنیم اما در این بین طرح‌های متعدد انتقال آب بین حوضه‌ای نشان می‌دهد که ما نه‌تنها با اقلیم خشک خود سازگار نشده‌ایم بلکه به جنگ با آن رفته ایم و اصرار بر انتقال آب به نقاطی داریم که ذاتاً اقلیم خشکی دارند و فشارهای بی‌رویه ما طی سال‌های اخیر سبب شکننده‌تر شدن آن نقاط شده است. به‌رحال نباید فراموش کنیم که اکوسیستم‌های آبی ما در کشور به‌دلیل بهره‌برداری‌های ناپایدار و انواع و اقسام آلودگی‌ها بیش از هر زمان دیگری در معرض خطر هستند و دخالت‌های انسانی می‌تواند اثرات جبران ناپذیری بر این ذخیره‌های زمین داشته باشد.

منبع: ایسنا